

SANKTUARIUM NAJŚWIĘTSZEGO
SERCA PANA JEZUSA
JEZUICKI OŚRODEK MILENIJNY
w Chicago

www.jezuici.org

DRUGA NIEDZIELA ADWENTU

5 grudnia 2021

Ewangelia: (Łk 3, 1-6)

Było to w piętnastym roku rządów Tyberiusza Cezara. Gdy Poncjusz Piłat był namiestnikiem Judei, Herod tetrarchą Galilei, brat jego Filip tetrarchą Iturei i Trachonitydy, Lizaniasz tetrarchą Abileny; za najwyższych kapłanów Annasza i Kajfasza skierowane zostało słowo Boże do Jana, syna Zachariasza, na pustyni.

Obchodził więc całą okolicę nad Jordanem i głosił chrzest nawrócenia dla odpuszczenia grzechów, jak jest napisane w księdze mów proroka Izajasza: «Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego! Każda dolina zostanie wypełniona, każda góra i pagórek zrównane, drogi kręte staną się prostymi, a wyboiste drogami gładkimi! I wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże».

CZY JESTEŚCIE GOTOWI NA ZMIANĘ?

Komentarz do Ewangelii

Bóg ustami Jana prosi nas, abyśmy ułatwili Mu dostęp do nas. Niestety, często dzieje się odwrotnie - utrudniamy. Nie mamy dla Boga czasu, a jeśli już czas znajdziemy, zagadujemy Go na modlitwie, zamiast słuchać. A gdy w końcu jednak zaczynamy słuchać, za mało bywamy otwarci na to, co nowe i Bóg nadal nie ma przystępu do nas.

Wiara i wewnętrzna przemiana jest łaską. Ta łaska wymaga jednak dużej otwartości z naszej strony. Wymaga współpracy. Jest to bowiem łaska nawrócenia, czyli radykalnej zmiany, a tego Bóg nie chce dokonać w nas bez zdecydowanej zgody z naszej strony.

Mieczysław Łusiak SJ

30 listopada br. upłynęło 430 lat od urodzin św. Andrzeja Boboli, jezuickiego męczennika. W naszym sanktuarium wizerunek świętego jest przedstawiony przy głównym ołtarzu w towarzystwie dwóch polskich jezuitów: św. Stanisława Kostki i Piotra Skargi. Dzięki anonimowym sponsorom otrzymaliśmy piękny relikwiarz, w którym, w tą niedzielę, 5 grudnia 2021 podczas Mszy św. o godz. 9:30, święty męczennik zostanie wprowadzony do naszej kaplicy. Z tej okazji przytaczamy list biskupów polskich na temat kultu św. Andrzeja Boboli napisany w 2002 r. z okazji ogłoszenia go patronem Polski (str. 3).

ROK IGNACJAŃSKI 20 maja 2021 - 12 marca 2022 - 31 lipca 2022

PORZĄDEK MSZY ŚWIĘTYCH

Poniedziałek - piątek: 8:00, 18:00, 19:00

Środa: 19:00 - nowenna do Matki Bożej

Nieustającej Pomocy

Sobota: 8:00 i 19:00

Niedziela: 8:00, 9:30, 11:00, 13:00, 19:00, 20:30

-=-

Spowiedź św.:

od poniedziałku do soboty - 7:30 i 18:30

w niedzielę - pół godziny przed każdą

Mszą świętą,

W 1. piątek miesiąca - od 17:30 do 20:00

Sanktuarium Najświętszego

Serca Pana Jezusa

Jezuicki Ośrodek Milenijny

www.jezuici.org

5835 W. Irving Park Rd.

Chicago, IL 60634,

tel. 773-777-7000 fax. 773-427-0126

e-mail: agendajomu@gmail.com

Biuro czynne:

od poniedziałku do soboty: 15:30 - 20:30

Sacred Heart Mission House

4105 N. Avers Ave.,

Chicago, IL 60618

tel. 773-588-7476; fax 773-588-6517

Rektor Sanktuarium i Przełożony Jezuitów

o. Tomasz Oleniacz, SJ (773-588-7476 - wew. 224)

o. Marek Janowski, SJ (773-588-7476 - wew. 227)

o. Jerzy Brzóska, SJ (773-777-7000 - wew. 121)

br. Adam Poręba, SJ (773-777-7000 - wew. 122)

Redakcja Radia DEON:

tel. 773-283-2425 fax. 773-283-2435

e-mail: redakcja@radiodeon.com

www.deon24.com

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

II Niedziela Adwentu - 5 grudnia

8:00 Za Dobroczyńców JOM

9:30 Zbiorowa

11:00 + + Józef Rachunek, Stanisław Kogut

13:00 + Anastazja Kobos w 4. rocznicę śmierci

19:00 Zbiorowa

20:30 + + Krystyna i Paweł Pilch

Poniedziałek - 6 grudnia

8:00 Zbiorowa

18:00 + Irena Słowik

19:00 Zbiorowa

Wtorek - 7 grudnia

8:00 Zbiorowa

18:00 O radość i szczęście wieczne dla Klaudii Brdej

19:00 Zbiorowa

Środa - 8 grudnia - Uroczystość Niepokalanego Poczęcia

Najświętszej Maryi Panny

8:00 Za Dobroczyńców JOM

11:00 Dziękczynna

19:00 Zbiorowa

20:30 + Irena Kowalczyk

Czwartek - 9 grudnia

8:00 Zbiorowa

18:00 + + Mieczysław Jasiuk, Genowefa i Jan Blechert

19:00 Zbiorowa

Piątek - 10 grudnia

8:00 Zbiorowa

18:00 + Józef Czabała w 35. rocznicę śmierci

19:00 Zbiorowa

Sobota - 11 grudnia

8:00 Zbiorowa

19:00 Zbiorowa

TRANSMISJE INTERNETOWE:

1. wchodzimy na kanał youtube

2. wpisujemy w wyszukiwarce „jezuici chicago”

3. pojawi się aktualny obraz z kaplicy, tzw. transmisja na żywo.

Każdą transmisję można odtworzyć cofając czerwony pasek u dołu ekranu aż do 12 godzin.

Kult św. Andrzeja Boboli

Św. Andrzej urodził się w 1591 roku w Strachocinie koło Sanoka. Po wstąpieniu do zakonu jezuitów i odbyciu studiów został wyświęcony w 1622 roku. Pracował jako nauczyciel młodzieży w Braniewie, Pułtusk, Nieświeżu oraz jako duszpasterz między innymi w Wilnie, Bobrujsku, Połocku, Warszawie, Łomży. Od 1652 roku oddał się pracy ewangelizacyjnej w Pińsku, apostołując wśród ubogiej ludności na obrzeżach ówczesnej Rzeczypospolitej. Trudne to były czasy w naszej Ojczyźnie, kiedy św. Andrzej z olbrzymim zapalem głosił Ewangelię. Jego niestrudzona praca zostaje nagle przerwana śmiercią męczeńską w 1657 roku. Po swojej śmierci został zapomniany i św. Andrzej musiał sam przypomnieć o sobie - miało to miejsce 16 kwietnia 1702 roku; wtedy to ukazał się przełożonemu klasztoru oo. jezuitów w Pińsku, gdzie został pochowany w miejscowym kościele. Gdy została wydobyta trumna ze szczątkami Świętego, wtedy jego relikwie, zachowane w niezwykle sposób, pozwoliły poznać okrutne szczegóły męczeńskiej śmierci. Rozpoczął się kult Męczennika - do jego relikwii pielgrzymowali zarówno katolicy, jak i prawosławni, jednocząc się we wspólnej modlitwie.

Dalsze dzieje kultu św. Andrzeja Boboli były ściśle związane z losami Rzeczypospolitej. Upadek państwa polskiego spowodował opóźnienie procesu beatyfikacyjnego, który dopiero w 1853 roku doprowadził do ogłoszenia Męczennika błogosławionym. Już wtedy istniało przekonanie, że Bobola przepowiedział niepodległość Polski, i że będzie jej patronem. Gdy więc Polska zaczęła się odradzać po I wojnie światowej, ożywił się także kult Andrzeja Boboli. Droga relikwii św. Andrzeja była też znamienna. W 1923 roku zostały z Połocka przewiezione do Moskwy do muzeum medycyny, potem przekazane Stolicy Apostolskiej i spoczęły w Rzymie. W związku z rozwojem kultu rozpoczęły się starania o kanonizację, która dokonała się 17 kwietnia 1938 roku w Rzymie. Dopiero po tym wydarzeniu trumna z relikwiami Świętego w sposób bardzo uroczysty powróciła do Rzeczypospolitej. Na wyraźne życzenie papieża Piusa XI relikwie pozostały w Warszawie. Już wtedy nazywano św. Andrzeja patronem Polski, choć nie było jeszcze oficjalnego potwierdzenia tego tytułu. Rok potem wybuchła II wojna światowa, która przyniosła tyle tragedii Rzeczypospolitej.

Odrodzenie państwa Polskiego po wojnie było niepełne - nie dało prawdziwej niepodległości. Także kult Andrzeja Boboli natrafiał na przeszkody, jedną z nich był zakaz władz państwowych budowy sanktuarium Jego imienia. Jednak Święty patronował w ukryciu, do jego relikwii pielgrzymowało wielu szukających jego wstawiennictwa. W dniu 16 maja 1956 roku, w dniu liturgicznego wspomnienia św. Andrzeja Boboli, Prymas Tysiąclecia kard. Stefan Wyszyński spisał tekst Jasnogórskich Ślubów Narodu, które okazały się tak istotne dla duchowej odnowy polskiego Kościoła w trudnych latach. Gdy sytuacja zaczęła się zmieniać, zwłaszcza po wyborze Papieża Polaka, przyszło pozwolenie na budowę sanktuarium św. Andrzeja Boboli; pierwsza Msza św. była w nim celebrowana w 1988 roku, w 50. rocznicę kanonizacji.

Następnego roku doszło do zmiany systemu politycznego, w Polsce nastąpiła trzecia Rzeczpospolita. Niedługo potem, w 1992 roku, św. Andrzej Bobola został ogłoszony patronem Metropolii

Warszawskiej. Po kilku latach doszło do nowej inicjatywy. W październiku 1998 roku, została skierowana prośba do Stolicy Apostolskiej, aby św. Andrzej Bobola był uznany oficjalnie za patrona Polski. Watykańska Kongregacja wydała już odpowiedni dokument, który będzie odczytany w Sanktuarium Świętego w Warszawie podczas uroczystej Mszy św. 16 maja 2002 r., pod przewodnictwem ks. Prymasa Józefa Glempa, z udziałem Ojca Generała Towarzystwa Jezusowego.

Życie św. Andrzeja Boboli, zakończone męczeńską śmiercią, było jak ziarno, które padło w ziemię w bardzo trudnym okresie pierwszej Rzeczypospolitej, aby wydać owoce po wiekach - w odrodzeniu drugiej Rzeczypospolitej, i teraz - u początku trzeciej... Święty Andrzej jest patronem ewangelizacji w trudnych czasach. Odzyskana dziś wolność polityczno-społeczna stanowi ciągle wyzwanie i wymaga pogłębienia przez odnowę religijną i moralną. Potrzebujemy duchowego odrodzenia, zarówno w obliczu podziałów, ujawnionych po upadku komunizmu, jak i w perspektywie nowej ewangelizacji jednoczącej się Europy.

Program odnowy Kościoła w Polsce, przedstawiony przez Ojca Świętego Jana Pawła II, wymienia na pierwszym miejscu: "jedność i stałe dążenie do niej". Św. Andrzej Bobola jest w szczególności patronem jedności, jak na to wskazuje Słowo Boże z jego liturgicznego święta.

Wspomnijmy wreszcie, że św. Andrzej Bobola nie jest jedynym patronem Polski. Już od wieków patronują nam święci męczennicy z początku dziejów naszej Ojczyzny, św. Wojciech i św. Stanisław, związani z Gnieznem i Krakowem - pierwszą i drugą stolicą Polski. Do patronów zaliczamy również św. Stanisława Kostkę, patrona młodzieży. To co specyficzne dla św. Andrzeja Boboli, to pasja, z jaką oddawał się ewangelizacji, nie zważając na trudy, jakie musiał podejmować, aby dotrzeć z Dobrą Nowiną do człowieka poszukującego. Będąc wiernym posłannictwu Ewangelii pragnął, aby dotarła ona do najdalszych zakątków naszej Ojczyzny. Również i dziś potrzebujemy takiego świadectwa oddania w szerzeniu Ewangelii wszędzie tam, gdzie Pan nas posyła, nieraz aż po męczeństwo. Może dziś już nie chodzi o męczeństwo krwi, ale o wytrwałe świadectwo wierności Ewangelii w życiu codziennym.

Św. Andrzej Bobola jest ogłoszony patronem Polski w czasie, gdy wielu rodaków nie może znaleźć pracy i znajduje się w trudnej sytuacji materialnej. Nowy patron okazywał w swym życiu wielką wrażliwość na ludzką biedę. Podczas jednej z epidemii ratował tych, od których inni z lękiem uciekali; w apostołskiej pracy kierował się do najuboższych, stając się ich sługą. Dlatego jako patron oczekuje od nas, abyśmy uczcili Go nie tylko uroczystościami, ale konkretnymi czynami wyrażającymi naszą troskę o ludzi biednych.

Nowy Patron darzył wielkim nabożeństwem Matkę Bożą, powierzając Jej wstawiennictwo swoją posługę duszpasterską i ewangelizacyjną. Niech wstawiennictwo Maryi Królowej Polski oraz nowy patron Kościoła Polskiego św. Andrzej Bobola wspierają wszelkie nasze wysiłki zmierzające do odnowy duchowej i moralnej naszej Ojczyzny. Na drogę wzrastania w świętości Wszystkim z serca błogosławimy.

List Biskupów Polskich, Warszawa, 30 kwietnia 2002

Trzy miesiące w rodzinnym klimacie

W autobiografii św. Ignacego, czytamy o jego pobycie w Azpeitii: „Udał się więc do szpitala, a potem w porze odpowiedniej dlań poszedł żebrac w okolicy. W tym szpitalu zaczął mówić o rzeczach Bożych z wieloma osobami, które przychodziły go odwiedzić, i dzięki łasce Bożej przynosił wiele owoców. Zaraz też od chwili swego przybycia postanowił nauczać codziennie dzieci katechizmu. Ale jego brat sprzeciwiał się temu bardzo, twierdząc, że nikt nie przyjdzie. On mu na to odpowiedział, że wystarczy mu i jedno dziecko. Ale od początku, jak zaczął te nauki, wielu ludzi przychodziło go słuchać, a nawet i jego brat”. Wszystko to prawda, tyle że opowiedziana w zbyt wielkim skrócie.

Z zeznań zebranych podczas procesu beatyfikacyjnego dowiadujemy się o wiele więcej. Przyjechał tam w piątek, około piątej po południu. Zauważono, że nosił włosienicę. Już następnego dnia po przyjeździe zaczął żebrac. Szybko został rozpoznany przez pewną staruszkę o imieniu Teresa. We wspomnieniach wszystkich żywy był jeszcze jego wizerunek: chodził biednie ubrany w burą wełnianą tunikę, w parcianych sandałach, które czasem nosił przytroczone do pasa.

Wszyscy dobrze wiedzieli o presji ze strony brata Martína i innych wysoko postawionych ludzi, których celem było zabranie Iñigo do domu albo przynajmniej zakwaterowanie go w miejscowej gospodzie. Z punktu widzenia rodziny i krewnych było rzeczą nieprzyzwoitą, żeby jeden z członków rodu Loyolów mieszkał w szpitalu razem z nędzarzami. O jego wyglądzie i zwyczajach żebraczych niezwłocznie zawiadomiła Martína Loyolę Catalina Eguibar, w której domu wychowywał się w dzieciństwie. Dla Martína każda tego rodzaju wiadomość była kolejną ujmą na honorze.

Wśród innych zachowanie Iñigo wzbudziło szczery podziw. Podziw ten, do spółki z wprawą żebraka w zbieraniu jałmużny, dokonały cudu – oto znacznie wzrosła ilość zebranych datków, zaczęto nawet przysyłać mu prezenty do szpitala. Iñigo rozdawał wszystko biednym, z którymi jadał przy jednym stole.

Iñigo utrzymywał, że nie przyjechał, żeby zamieszkać na salonach, tylko żeby głosić słowo Boże. Człowiek, który jest gotowy dać z siebie wszystko dla jednego ewentualnego słuchacza, niewątpliwie przecięty strach przed śmiesznością i niepowodzeniem.

Wiemy, że w dniu procesji ku czci św. Marka wygłosił kazanie koło kapliczki Matki Boskiej w Elosiaga i że zrobił to, wspiąwszy się na śliwę. Wziął udział w tradycyjnym ludowym święcie, na które zjeżdżali się mieszkańcy z okolicznych wsi. Zwykle „mówił o sprawach Bożych” w kościółku przy szpitalu, który jednak już po kilku dniach okazał się zbyt mały dla gromadzącego się tłumu, co zmusiło Iñigo do nauczania na łące. Ludzie tłoczyli się, żeby go zobaczyć,

wspinali się na drzewa i ogrodzenia. Okoliczne trawy i krzewy wyschły zdeptane przez tłum. Kilkakrotnie nauczał też w kościele parafialnym.

Według Ribadeneiry, wyznał publicznie, że w młodości kradł owoce z cudzych ogrodów, przyznał się też, że z jego powodu pewien niewinny człowiek został ukarany wysoką grzywną. Wiemy, że między Wniebowstąpieniem a Zielonymi Świątkami mówił o przykazaniach. Wszyscy pamiętają jego wielki zapał i gorliwość; niektórzy również jego wysoki i donośny głos, który słyszać było z wielkiej odległości. Świadkowie wspominają jego przenikliwe obserwacje i celne słowa. Z wyrazistością, z jaką często zapamiętuje się rzeczy nie do końca zrozumiałe, Juan Odriozola wspomina, że słyszał, jak jego matka opowiadała w domu o trzech potęgach duszy – pamięci, zrozumieniu i woli. Domenja Ugarte nie zapomniła, z jak szczególną emfazą Iñigo wyjaśniał drugie i szóste przykazanie.

Skutki jego działalności dały się odczuć niemal natychmiast: zmniejszyła się liczba kłatw i przysięg, zamykano domy gry i karcie. W wielu ludziach prowadzących rozpuszne życie dokonała się ogromna przemiana. Iñigo otwarcie skrytykował instytucję konkubinatu mającą nierzadko zgubny wpływ na związki małżeńskie. Głośny stał się przypadek nawrócenia trzech kobiet lekkich obyczajów. Ana Anchieta, kuzynka Ignacego, wspomina słowa, które usłyszała z ust najślynniejszej z nich znanej jako „Sendo”: „Kazanie Iñigo rozdarło mi serce. Do tej pory służyłam doczesnej rozpuszcience, teraz pragnę służyć Bogu”. Doprowadził też do zgody kilka zwaśnionych małżeństw, w którymś z przypadków przekupując męża. Pogodził skłóconych ojca i syna. Był niezwykle zręcznym orędownikiem zgody i pokoju.

Zapewne zajęciem najmilszym jego sercu była katechizacja dzieci. María Ulacia opowiada, z jak wielką radością uczyła się od niego katechizmu. Iñigo uczył modlitw, objaśniał Dziesięcioro Przykazań, rozbudzał dziecięce uczucia. Jego słuchacze zachowywali się zawsze cicho i spokojnie. Mieszkańcy Azpeitii są z natury kpiarzami posługującymi się ciętym językiem, są skorzy do śmiechu. Ignacego słuchali z powagą, ale nie mogli się powstrzymać od dowcipkowania, słuchając odpowiedzi zagadywanych przez niego ludzi. Zwłaszcza jeżeli pytaniem był jakaś.

Nie można nie wspomnieć o epizodzie związanym z Martínem Errasti, którego świadkowie wspominają jako człowieka niezbyt urodziwego, o pokracznie wykrzywionej twarzy. Bezlitosne salwy śmiechu, jakimi go uraczono, głęboko zabolowały i zraniły uczucia Iñigo – Martín był przecież synem mamki, która go wykarmiła, i kowalem, jak ojciec. Iñigo publicznie go pochwalił, wróżąc mu, że daleko zajdzie w życiu. W młodym kowalu zrodziło się pragnienie zostania kapłanem, które się zrealizowało. Był ponoć świetnym spowiednikiem. Czasem trudno sobie wyobrazić, jak wiele

może zrobić ciepłe słowo wypowiedziane w odpowiedniej chwili.

Ogólne poruszenie ustąpiło miejsca uwielbieniu. Iñigo przyniósł ukojenie epileptykowi mieszkającemu w szpitalu i wydarzenie to urosło do rangi cudu. Przyszła też do niego pewna kobieta cierpiąca na gruźlicę i jej również się polepszyło. Po trzech tygodniach wdzięczna kobieta wróciła z podarkami, między innymi z koszem świeżych ryb. Iñigo oddał wszystko biednym.

W okolicy zaczęły się mnożyć plotki na jego temat i pewnego razu przyprowadzono do niego dziewczynkę, która, jak uważano, była opętana przez diabła. Iñigo przypominał słuchaczom, że może jedynie zrobić nad dziewczynką znak krzyża i pomodlić się za nią. Przy tej okazji należałoby przypomnieć, że Iñigo jeszcze nie był kapłanem, choć nauczał i głosił kazania. Pomimo to duchowni i kler z Azpeitii będą również przedmiotem jego działalności reformatorskiej. Spisał on ugodę pomiędzy przedstawicielami parafii i klasztoru Franciszkanek, kładąc w ten sposób kres odwiecznemu sporowi. Zajął się też uregulowaniem warunków mieszkalnych kleru, „jakby był biskupem albo regularnym sędzią”. Iñigo umocnił też dawny pobożny obyczaj modlenia się za dusze zmarłych przy dźwiękach kościelnego dzwonu, a nawet udało mu się wprowadzić nowy zwyczaj – od tej pory dzwony były też w południe na modlitwę za tych, co żyją w grzechu śmiertelnym. Rodzina Loyolów umożliwiła przetrwanie tej tradycji, przeznaczając na ten cel wypłacaną co roku dotację, choć wydaje się, że było to uposażenie prawnie przysługujące Iñigowi ze strony brata Martín. Iñigo wpłynął też na potwierdzenie przez burmistrza dawnego zarządzenia wprowadzonego w Azpeitii jeszcze przez Królów Katolickich, w myśl którego zabraniało się chodzić z nakrytą głową kobietom, które nie były oficjalnie zamężne.

Najbardziej trwałym dokonaniem Iñiga było zorganizowanie powszechnego systemu pomocy dla ubogich. Zarządzenia zatwierdzone były przez radę miejską 23 maja. Juan Eguibar, bezdzietny rzeźnik przekazał nań sto sześćdziesiąt skudów kapitału. W ten sposób próbowano skończyć z żebractwem oraz zaspokoić podstawowe potrzeby ludzi rzeczywiście ubogich. Wybierani corocznie przedstawiciele miasta będą się zajmować zbieraniem jałmużny w niedziele i święta, a następnie rozdzielać pieniądze między biednych, którzy wcześniej zostali wpisani na specjalną listę. Trudno nie zauważyć paradoksu tego przedsięwzięcia – oto najbardziej zatwardziały żebrak Europy przyczynił się do zniesienia żebractwa.

Działania, które podjął Iñigo w Azpeitii podczas tych trzech miesięcy pobytu, były zbyt liczne i intensywne, żeby mógł przy tym szczególnie zadbać o zdrowie. Wiemy, że dolegało mu nie tylko zwykłe osłabienie, ale przeszedł w tym okresie jakiś poważniejszy atak, który zmusił go do leżenia w łóżku. W związku z tym odwiedziły go i czuwały przy nim dwie siostrzenice: María i Simona. W pewnym momencie w środku nocy Iñigo odprawił siostrzenice, każąc im zgasić świece; na nic zdały się protesty obu kobiet.

Krewni, w szczególności doña Magdalena, nalegali na niego, żeby ich odwiedził. Iñigo odpowiadał, że jest zmęczony i że robi to kiedy indziej. Doña Magdalena użyła mocnego argumentu i zaczęła go błagać „przez wzgląd na dusze rodziców”. W końcu rzuciła się na kolana i poprosiła go „przez wzgląd na mękę Chrystusa”. „Tak powiadasz? No cóż, z tego względu poszedłbym nie tylko do Loyoli, ale nawet do Vergary”. Działo się to w nocy. Iñigo nie spał potem u siebie, ale wczesnym rankiem następnego dnia był już z powrotem w szpitalu.

Sam Iñigo wyznał po latach, że nie udał się do domu ze względów towarzyskich ani przez więzy krwi, lecz ze śmiałą misją duchową: „Dowiedział się, że jeden z nich (najprawdopodobniej brat Martín) miał konkubinę i że każdej nocy kobieta ta dostawała się do domu jakimś tajnym wejściem”. Pewnej nocy Iñigo zaczął się na nią w domu, a kiedy się pojawiła, zapytał: „Czego tu szukasz?”. Kobieta wyjaśniła mu, o co chodzi. Zabrał ją do swojej izby, żeby nie poszła grzeszyć, i zatrzymał tam aż do rana. Uciekł się do tego desperackiego kroku, żeby ujawnić grzeszne postępowanie brata, okazując przy tym litość pocziwiej bratowej. Było to jego ostatnie, bardzo osobiste kazanie – kazanie bez słów – w domu-warowni, którą wkrótce opuści na zawsze.

Po trzech miesiącach wielu ludzi prosiło, żeby nie wyjeżdżał z Azpeitii przez wzgląd na owoce, jakie udało mu się uzyskać. On odpowiadał, że zostając tam, nie mógłby służyć Bogu tak, jak powinien i jak będzie to mógł robić gdzie indziej. Był już zdrowy i „postanowił ruszyć w drogę” żeby pozalać sprawy powierzone mu przez towarzyszy z Paryża. Oczywiście pieszo i bez żadnych pieniędzy. Podobnie jak trzynastcie lat wcześniej, jego brat bardzo się rozgniewał. Iñigo dał się przekonać o tyle, że pozwolił, by brat i kilku innych krewnych towarzyszyło mu do granicy prowincji. Skierował się w stronę Pampeluny, przebywając w odwrotnym kierunku tę samą drogę, którą wieziono go rannego przy owej pamiętnej okazji. Dotarłszy do granicy Nawarry, zsiadł z konia i nie przyjąwszy prowiantu na drogę, wracając do ubóstwa i zbierania jałmużny, sam i na piechotę ruszył do Pampeluny.

Na podstawie książki: José Ignacio Tellechea Idigoras, Ignacy Loyola. Sam i na piechotę”

Intencje Papieskiej Światowej Sieci Modlitwy

Grudzień 2021 - Intencja ewangelizacyjna: **Katecheci.**

Módlmy się za katechetów, powołanych do głoszenia Słowa Bożego - aby byli jego odważnymi i kreatywnymi świadkami z mocą Ducha Świętego.

Niepokalanane Poczęcie Najświętszej Maryi Panny

Ósmego grudnia, w drugim tygodniu Adwentu, obchodzimy jedno z dwóch największych świąt maryjnych w roku - Uroczystość Niekokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny.

Nauka o Niekokalanym Poczęciu nie ma nic wspólnego z seksualnością, dziewiczym narodzeniem i poczęciem Jezusa. To nauczanie dotyczy wyłącznie roli Maryi w dziejach zbawienia: mówi ono, że Maryi, ze względu na Jej posłannictwo bycia Matką Odkupiciela, oszczędzona została "egzystencjalna blizna", jaką dotknięte jest człowieczeństwo każdego człowieka na skutek upadku Adama.

Dlatego dziś, aby rozwiązać wszelkie nieporozumienia, to właśnie święto maryjne nazywane bywa "Świętem uchronienia Panny Maryi od grzechu pierworodnego" - co jest wprawdzie teologicznie poprawne, ale brzmi trochę chropowato.

Jeśli o Janie Chrzcicielu powiedziano w Piśmie, że Bóg go uświęcił już w łonie matki, to maryjna pobożność spieszy z twierdzeniem, że Maryja została uświęcona jeszcze "wcześniej", na samym początku, w chwili poczęcia przez swoich rodziców. Dlatego jest tam mowa o "poczęciu", choć Kościołowi nigdy nie przyszło na myśl, by twierdzić, że Maryja została poczęta inaczej niż pozostali ludzie. Głosi on raczej, że Maryja jest w pełni "Boża" całym swoim jestestwem i całym swoim życiem, "od początku do końca".

Ten dogmat stwierdza, że jeśli patrzymy na Maryję, widzimy nienaruszony obraz kobiecości; widzimy kobietę taką, jaka była w Bożych planach. Na przykładzie wielu kobiet możemy obserwować, co z sobą - z większym lub mniejszym powodzeniem - zrobiły wedle własnych gustów czy wedle gustów swojej epoki lub swego środowiska.

Bóg wybrał Maryję, aby stała się Matką Odkupiciela rodzaju ludzkiego, błogosławioną między niewiastami, z powodu Jej wiary; jest błogosławiona, ponieważ uwierzyła, że

u Boga nie ma nic niemożliwego. Szukając, kórędy by mógł do nas wejść, Pan znalazł Jej otwarte serce. A kiedy chce przemówić do nas, do każdego z nas - choćby w tym nadchodzącym czasie Bożego Narodzenia - to być może szuka właśnie owego Maryjnego punktu w naszym życiu. Być może nie interesuje Go, jak bardzo jesteśmy pobożni, moralni, sprytni, ascetyczni i zdyscyplinowani - chce raczej wiedzieć, jak bardzo jesteśmy otwarci, otwarci na Jego Słowo i Jego wolę.

Brama, przez którą wchodzi Pan, jest bramą Maryjnego FIAT, "stań się" - "Niech mi się stanie według Słowa Twego!". U początków dzieła stworzenia znajduje się Boże FIAT - Niech się stanie! Niech się stanie światłość! Niech się stanie ziemia! Niech się staną słońce i gwiazdy! To mocne Boże słowo wyraża Jego władczą i stwórczą potęgę, powołuje rzeczy z niebytu do bytu - tak było na początku.

Potem, gdy Pan rozpoczyna swoje drugie dzieło, dzieło naszego odkupienia, przez które dzieło stworzenia dopiero nadaje ostateczną głębię i sens, również na początku stoi będąca ludzką odpowiedzią na Boże wezwanie. Słowo wiary Maryi: "Niech mi się stanie według słowa Twego". Owo "stań się" wypowiada Maryja całym swoim jestestwem.

ks. Tomasz Halik. Źródło: deon.pl

Sponsorem ciast jest Smakowski Deli

W każdą niedzielę zapraszamy:
do kawiarenki (od 10:00 do 15:00)
oraz
do biblioteki
(od 10:00 do 13:00)

OGŁOSZENIA

W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu obchodzimy: w poniedziałek św. Mikołaja bpa; we wtorek św. Ambrożego; w środę, 8 grudnia, Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, patronki Ameryki. Dodatkowa Msza św. o godz. 11:00, po której zapraszamy na Godzinę Łaski; w piątek NMP Loretańskiej.

W okresie Adwentu zapraszamy na Roraty: Msze Święte roratnie odprawiamy w dni powszednie o godz. 19:00.

W przyszłą niedzielę rozpoczną się w naszym Ośrodku rekolekcje adwentowe pt "Przyjmij, przekaz, zaufaj - Trzy kroki z Maryją". Rekolekcje zakończą się 15 grudnia. Głosić je będzie o. Jarosław Mikuczewski SJ.

Zachęcamy, by spowiedzi przedświątecznej nie odkładać na ostatnią chwilę, lecz już teraz skorzystać z sakramentu pojednania.

30 listopada minęło 430 lat od urodzin św. Andrzeja Boboli. Z tej okazji nasza kaplica JOM wzbogaciła się o relikwie tego Świętego.

W sobotę, 11 grudnia po Mszy św. wieczornej, spotkanie modlitewne w duchu Taizé.

W biurze Ośrodkowym oraz przy wyjściu można już nabyć chrześcijańskie kartki na Boże Narodzenie i opłatki świąteczne.

Dostępne są także kalendarze JOM na 2022 r. Mamy nadzieję, że do osób, które są w naszej bazie danych, kalendarze zostały już dostarczone przez pocztę.

W zakrystii jest do odebrania nowy numer miesięcznika AM.

Jak już informowaliśmy do naszej wspólnoty dotarł o. Józef Polak, który będzie nowym przełożonym jezuitów i odpowiedzialnym za JOM. Zmiana na funkcji nastąpi 27 grudnia 2021 r. (poniedziałek) na Mszy św. o godz. 19:00. Będzie to również dzień pożegnania o. Tomasza Oleniacza, który z początkiem roku wraca do Polski by podjąć nową misję w domu rekolekcyjnym w Starej Wsi.

3834 NORTH CICERO AVENUE • CHICAGO, IL 60641
• 773/282-1122 • Fax 773/282-4718

Zrzeszenie Amerykańsko Polskie organizuje bezpłatne kursy, przygotowujące do egzaminu na obywatelstwo.

Początek kursów w styczniu 2022.
Lokalizacja klas na **północnej** i **południowej** stronie Chicago. Zapisy i informacje: 773-282-1122 x 400 lub (773) 481-5400

Czwartek przed I piątkiem miesiąca
GODZINA ŚWIĘTA 20:00 - 21:00

**APOSTOLSTWO
MODLITWY**

w każdy I wtorek miesiąca godz. 19:00

Modlitwa Taizé
II sobota 20:00 - 21:15

Wspólnota Życia Chrześcijańskiego w Chicago
Polish Christian Life Community
spotkania formacyjne, eucharystia, wspólnota,
apostolstwo, duchowość ignacjańska
<http://chicago.wzch.org>

www.wspolnotajasmin.org

ADOPCJA SERCA tel. 224 603 2237

(proszę zostawić wiadomość)

adopcjasercachicago@gmail.com

SYCHAR KRYZYS MAŁŻEŃSKI (773)
Spotkania w I sobotę **865 4955**
godz. 18:30 www.sychar.org

NAPROTECHNOLOGIA - NATURALNA
METODA PLANOWANIA RODZINY
INFORMACJE TEL. 708 983 4158

Grupa wsparcia
dla osób w żałobie
Dzwoń tel. 630 921 1810

f **NOWA DROGA**
6255 W. Belmont Ave. Chicago
AA - pt. 20:30, sob. 20:30
NA śr. 20:00, pt. 19:00, sob. 19:00 i niedz. 19:15

AL - ANON OdNowa
(8747 W Lawrence, CH) sob. 6pm - Tel: 773-663-8287

WARSZTATY
„12 kroków - ku pełni życia- wreszcie żyć”
Informacje tel. 773 865 4955

Poradnia rodzinna
psycholog Małgorzata Olczak
tel. 773 814 0324

Spotkanie biblijne
czwartek o godz. 20:00
O. Tomasz Oleniacz SJ

Męska grupa różańcowa
I soboty miesiąca 8:00 am
O. Marek Janowski SJ

W każdą niedzielę zapraszamy do kawiarenki (10:00 - 15:00) i do biblioteki (10:00 - 13:00). Sponsor ciast: Smakowski Deli.

Our Services:

- Primary Care • Midwifery • Dental • Counseling
- Substance Use Disorder

PrimeCare offers affordable quality health care for the whole family.

**Our Enrollment Specialists can also assist you in navigating your insurance options*

For more information about our services or to make an appointment call (312) 633-5841.

WHY ADVERTISE IN YOUR LOCAL CHURCH BULLETIN?

GREAT COVERAGE - 97% of all households attending church take at least one church bulletin home every Sunday.

GREAT VALUE - 70% of all households are aware of and look at the advertising in the church bulletin and 68% of households surveyed when making a choice between businesses are inclined to choose the one who advertised in the church bulletin.

Learn More About Advertising In Your Parish Bulletin

Call us at 1-800-621-5197

Email: sales@jspaluch.com

Castle Honda

"See Marian Cierpiala For Your Parish Discount!"
Mowimy Po Polsku!

Call (847) 965-8833 or (312) 316-6673 (cell)

6900 Dempster Street Morton Grove, IL

✂ Please Cut Out This "Thank You Ad" and Present It The Next Time You Patronize One of Our Advertisers

Thank You

Thank you for advertising in our church bulletin. I am patronizing your business because of it!

Ed the Plumber
Ed the Carpenter
773.471.1444
Best Work • Best Rates
PARISHIONER DISCOUNT

Consider Remembering Your Parish in Your Will.

For further information, please call the Parish Office.

DO YOU HAVE SALES EXPERIENCE? ARE YOU WELL NETWORKED IN THE LOCAL COMMUNITY?

J.S. PALUCH COMPANY
NATIONAL PUBLISHER OF CHURCH BULLETINS

- Full Time Positions Available with Excellent Earning Potential!
- Medical Benefits, 401K, Life & AD&D Insurance Available
- Excellent Commission Compensation Program

Interested? Call Kay Leane 1.800.621.5197 x2823
or Email Resume to RECRUITING@JSPALUCH.COM

www.jspaluch.com

EARN MONEY!
DO GOOD! MAKE A POSITIVE IMPACT!

Protecting **Seniors**
Nationwide

Medical Alert System

\$29.95/Mo. billed quarterly

- One Free Month
- No Long-Term Contract
- Price Guarantee
- Easy Self Installation

Call Today! Toll Free 1.877.801.8608

Get this weekly bulletin delivered by email - for FREE!

Sign up here:

www.jspaluch.com/subscribe

Courtesy of J.S. Paluch Company, Inc.

UNIA KREDYTOWA TO WIĘCEJ NIŻ BANK!

Służymy Polonii oferując szeroki zakres usług finansowych: konta oszczędnościowe i czekowe, karty VISA, kredyty hipoteczne, pożyczki personalne. Możesz korzystać z naszych usług on-line, dzięki Bankowości Internetowej PSFCU. Dla przedsiębiorców oferujemy kredyty biznesowe i konta bez opłat. Otwórz konto przez internet na stronie www.NaszaUnia.com lub odwiedź nasz oddział w Norridge (4147 N. Harlem Avenue, Norridge, IL 60706, tel. 708-457-0750). **PRZYŁĄCZ SIĘ DO NAS JUŻ DZISIAJ!**

1.855.PSFCU.4U
www.NaszaUnia.com

